Dosarul nr. 1-3417/2025
1-25179719-26122025

S E N T I N Ţ Ă
În numele legii

5 martie 2026 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău, sediul Buiucani

Instanța de judecată în componența:

Preşedintele şedinţei, judecătorul Silvia Slobodzean

Grefier Mariana Mihailov

cu participarea:

Procurorului Cristina Novac

Apărătorului inculpatului Ghirilă Cristian, avocatul, Alexei Kebeș

Apărătorului inculpatului Crăciun Ion, avocatul Aliona Dragomir

Apărătorului inculpatului Mura Daniel, avocatul Maxim Roșca

Reprezentantului legal al inculpatului Mura Daniel Angela Mura

Inculpatului Cristian Ghirilă

Inculpatului Daniel Mura

Inculpatului Ion Crăciun

Parții vătămate Cristian Beneș

examinând în şedinţă publică, în procedura generală, în limba română, cauza penală de învinuire a lui:

Ghirila Cristian *****, născut pe *****, IDNP *****, cet. al Republicii Moldova, originar și domiciliat în *****, com. *****, str. *****, cu studii medii, necăsătorit, neangajat în câmpul muncii, supus militar, fără grade de invaliditate, nu se află la evidenţa narcologică sau psihiatrică, fără antecedente penale,

în comiterea infracțiunilor prevăzute de art.187 alin. (2) lit. b), e) din Codul penal,

de învinuire a lui:

Crăciun Ion *****, născut pe *****, IDNP *****, cet. al Rep. Moldova, originar din *****, com. *****, înregistrată la domiciliu în *****, com. *****, str. *****, cu studii medii incomplete, necăsătorit, neangajat în câmpul muncii, suspus militar, fără grade de invaliditate, nu se află la evidenţa narcologică sau psihiatrică, şi fără antecedente penale,

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), e) din Codul penal,

de învinuire a lui:

Mura Daniel *****, născut pe *****, IDNP *****, originar și domiciliat în *****, com. *****, str. *****, cu studii medii incomplete, necăsătorit, fără persoane la întreținere, neangajat în câmpul muncii, supus militar fără grade de invaliditate, nu se află la evidenţa narcologică sau psihiatrică şi fără antecedente penale,

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), e) din Codul penal,

Procedura de citare legală, respectată.

Date cu referire la examinarea cauzei penale: 26 decembrie 2025 - 05 martie 2025.

Cu referire la materialele cauzei penale și a probelor administrate și cercetate în ședința de judecată, instanța de judecată,

c o n s t a t ă:

Fapta prejudiciabilă constatată.

Ghirila Cristian ***,** la data de 26.11.2025, aproximativ la ora 15:30 min., urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, acționînd cu intenție directă, de comun acord şi împreună cu Crăciun ***** şi Mura Daniel, conştientizând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările şi dorind, în mod conştient, survenirea lor, aflîndu-se în calitate de pasageri ai automobilului ***** nr/î ***** care era condus de către Beneş Dorian în regim de taxi, ajungînd pe str. Drumul Viilor 1 din or. Cricova, *****, aplicînd violență nepericuloasă asupra vieții și sănătății lui Beneş Dorian, 1-au imobilizat şi au sustras în mod deschis bani în sumă de 1000 de lei, aflați în cotiera automobilului, după ce, cu banii sustraşi au părăsit locul săvîrşirii infracțiunii.

Astfel, prin acţiunile sale intenţionate, Ghirila Cristian a comis jaf - sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvîrşită de două sau mai multe persoane, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei, aducă infracțiunea prevăzută de art. 187 alin. (2) lit. b), e) din Codul penal

Crăciun Ion ***,** la data de 26.11.2025, aproximativ la ora 15:30 min., urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, acționînd cu intenție directă, de comun acord şi împreună cu Ghirila Cristian şi Mura Daniel, conştientizând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările şi dorind, în mod conştient, survenirea lor, aflîndu-se în calitate de pasageri ai automobilului ********** nr/î ***** care era condus de către Beneş Dorian în regim de taxi, ajungînd pe str. Drumul Viilor 1 din or. Cricova, mun. Chişinău, aplicînd violență nepericuloasă asupra vieții și sănătății lui Beneş Dorian, l-au imobilizat şi au sustras în mod deschis bani în sumă de 1000 de lei, aflați în cotiera automobilului, după ce, cu banii sustraşi au părăsit locul săvîrşirii infracțiunii.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Crăciun Ion a comis jaf - sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvîrșită de două sau mai multe persoane, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei, adică infracţiunea prevăzută de art. 187 alin. (2) lit. b), e) din Codul penal.

Mura Dianel ***, la data de 26.11.2025, aproximativ la ora 15:30 min., urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, acționînd cu intenție directă, de comun acord şi împreună cu Ghirila Cristian şi Crăciun *****, conştientizând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările şi dorind, în mod conştient, survenirea lor, aflîndu-se în calitate de pasageri ai automobilului ********** nr/î ***** care era condus de către Beneş Dorian în regim de taxi, ajungînd pe str. Drumul Viilor 1 din or. Cricova, mun. Chişinău,

aplicînd violență nepericuloasă asupra vieții şi sănătății lui Beneş Dorian, l-au imobilizat şi au sustras în mod deschis bani în sumă de 1000 de lei, aflați în cotiera automobilului, după ce, cu banii sustraşi au părăsit locul săvîrşirii infracțiunii.

Astfel, prin acţiunile sale intenționate, Mura Daniel a comis jaf - sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvîrşită de două sau mai multe persoane, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei, adică infracţiunea prevăzută de art. 187 alin. (2) lit. b), e) din Codul penal.

Privind procedura.

În ședința de judecată, procurorul şi apărătorii aleși ai inculpaților au pledat pentru examinarea cauzei în procedură generală, în şedinţă publică şi în limba de stat, în limba de stat, având în vedere că inculpații nu recunosc vina în comiterea infracțiunii şi în acest sens, în conformitate cu articolele 351 şi 352 din Codul de procedură penală, instanţa de judecată a dispus examinarea cauzei penale în procedură generală, în limba română, în şedinţă deschisă, cu participarea inculpaților şi a apărătorilor aleeși.

Poziţia inculpaţilor.

Fiind audiat în şedinţă de judecată, *inculpatul* ***Ghirilă Criatian*** a declarat că în una din zilele lunii octombrie 2025, prin aplicație a comandat un taxi. S-au urcat în taxi toți trei. Personal a cerut taximetristului suma de 700 de lei, până la magazinul Linella. Se-au oprit la Linella, nu era băiatul de la care trebuia să preia o piesă pentru automobil, și s-au deplasat mai departe până la Cricova. Acolo la Cricova șoferul taxiului a refuzat să-i conducă mai departe și urma să-i transmită banii după finisarea călătoriei. Concretizează că a luat bani cu împrumut de la șoferul taxiului, care l-a pus pe un card la un bancomat. Menționează că după ce șoferul a refuzat să meargă mai departe pe drumul indicat am ieșit automat din automobil toți trei. Șoferul la fel a ieșit din automobil, striga la ei și vorbea cu cuvinte necenzurate. Ei nu l-au atins și nici un cuvânt de rău nu i-au spus. Șoferul le-a intrat în situație, și i-au dat acești bani în calitate de împrumut la finisarea călătoriei urma să-i restitui, de la un prieten care trebuia să iasă la o benzinărie în apropiere de com. Ciorăscu. Pe înregistrări video se văd cum a luat banii de la partea vătămată. Nu ține minte de unde partea vătămată a scos banii.

Fiind audiat în şedinţă de judecată, *inculpatul* ***Crăciun Ion*** a refuzat să dea careva declarații pe marginea cauzei.

Fiind audiat în ședința de judecată, *inculpatul* ***Mura Daniel***, a refuzat să dea careva declarații pe marginea cauzei, totodată a solicitat încetarea procesului penal pe motiv că s-a împăcat cu partea vătămată și i-a restituit prejudiciul material.

Cu privire la analiza probelor administrate în ședința de judecată și încadrarea juridică.

Cu privire la învinuirea adusă inculpaților ***Ghirilă Criatian***, ***Crăciun Ion Mura Daniel*** instanța de judecată menționează că în faza cercetării judecătorești au fost cercetate nemijlocit și în contradictoriu toate probele din dosar. Temeiuri de nulitate sau de inadmisibilitate a acestor probe, instanța de judecată nu a reținut. Din contra, instanța a constatat că probele sunt specificate, sunt administrate legal, sunt pertinente, concludente și utile acestei cauze penale. Astfel, în susținerea învinuirii aduse, acuzarea de stat a prezentat instanței de judecată următoarele probe:

Declarațiile ***părții vătămate Beneș Dorian***, care a comunicat că, nu ține minte cu precizie data, dar în luna noiembrie – decembrie 2025, se afla la serviciu în calitate de taximetrist, a primit comanda din s. Budești spre s. Micăuți. A preluat comanda, erau trei pasageri, trei persoane de gen masculin, care sunt prezenți în sală. La ieșire din com. Budești, a oprit la magazinul de Linella, unul din pasageri și anume Ghirilă Cristian, s-a dus la magazin, iar el și

ceilalți pasageri l-au așteptat în mașină. După ce a revenit pasagerul, au urcat în mașină și au plecat spre Micăuți. Pe drum pasagerul i-a spus să nu meargă după navigator, dar ei o să-i arate drumul prin Cricova, că este carosabil mai bun și iese fix unde ei au nevoie. Ajungând în or. Cricova, drumul pe care ei doreau să meargă nu era un drum de mers cu mașina, a oprit automobilul și a refuzat să meargă mai departe. Din momentul ce a refuzat să meargă mai departe, pasagerii din spate l-au imobilizat, iar pasagerul din dreapta i-a luat banii, și au ieșit din mașină și au plecat spre o direcție necunoscută. În față s-a așezat Ghirilă Cristian, iar în spate ceilalți. Unul l-a imobilizat de la spate, unul l-a ținut de deasupra, de lovit nu l-au lovit. A fost sustrasă suma de o mie de lei. Nu i-au comunicat cu ce scop au staționat la Linella. Atunci a văzut persoanele pentru prima dată. Nu i-au solicitat bani cu împrumut. În mașină alte situații de conflict nu au fost. Achitarea pentru cursă trebuia să fie achitată cash. Prejudiciul i-a fost restituit de către mama unuia din băieți. A încheiat o tranzacție de împăcare pe care o susține. Alte pretenții în afară de suma indicată față de inculpați nu are. Nu contează din banii cui se achită suma de 700 de lei, este taxa fixă. Crăciun Ion l-a imobilizat pe la spate. La comanda din aplicație a fost menționată achitarea cash. Comanda a fost făcută prin aplicația Yandex. Susține că este angajat în calitate de taximetrist în compania „ArtTaxi" SRL, adică Yandex. Banii sustrași erau bani personali. În mașină alți bani decât suma sustrasă nu erau. În acea zi a mai avut efectuate comenzi. Nu poate spune cu precizie câte comenzi aproximativ 10-12. Suma de 1000 de lei include și bani din comenzi, unele comenzi erau achitate cu cardul. Pentru mașină achită suma de 700 de lei companiei de taxi, restul banilor îi aparțin. Este taxa fixă achitată companiei de taxi, indiferent dacă este la muncă sau nu.

Analizând coroborat probele administrate în cursul cercetării judecătorești și în faza de urmărire penală, instanța reține următoarele:

Potrivit art. 50 din Codul penal, se consideră răspundere penală condamnarea publică, în numele legii, a faptelor infracţionale şi a persoanelor care le-au săvârşit, condamnare ce poate fi precedată de măsurile de constrângere prevăzute de lege.

Conform art. 51 din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârşită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

În conformitate cu dispozițiile art. 8 din Codul de procedură penală, precum şi cu cele ale art. 21 din Constituţia Republicii Moldova, orice cetăţean beneficiază de prezumţia de nevinovăţie, deschiderea unei proceduri judiciare penale – prin începerea urmăririi penale – nefiind posibilă decât în condiţiile prevăzute de lege.

La adoptarea unei hotărâri de condamnare, până la rămânerea definitivă, inculpatul are statutul de persoană nevinovată; la pronunţarea unei decizii judecătoreşti de condamnare, prezumţia de nevinovăţie este răsturnată cu efecte *„erga omnes"*, iar soluţia magistraţilor trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăţie, iar în caz de îndoială, ce nu poate fi înlăturată prin probe, trebuie să se pronunţe o soluţie de achitare.

Potrivit art. 93 din Codul de procedură penală, probele sânt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei infracţiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei, precum şi la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluţionare a cauzei. În calitate de probe în procesul penal se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: declaraţiile bănuitului, învinuitului, inculpatului şi etc.

În acest context prin prisma alin. (4) art. 100 din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind

analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de proveniență a acestora.

Prin urmare, fiind cercetate în conformitate cu art. 101 alin. (l) şi (2) din Codul de procedură penală în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale, se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicţii esenţiale şi semnificative între probele cu martori şi cele materiale.

Conform art. 384 din Codul de procedură penală, instanţa hotărăşte asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinţei de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentinţa se adoptă în numele legii. Sentinţa instanţei de judecată trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată. Instanţa îşi întemeiază sentinţa numai pe probele care au fost cercetate în şedinţa de judecată.

În conformitate cu art. 8 alin. (3) în coroborare cu art. 389 din Codul de procedură penală, sentinţa de condamnare se adoptă numai în condiţia în care, în urma cercetării judecătoreşti, vinovăţia inculpatului în săvârşirea infracţiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe exacte, cercetate de instanţa de judecată, când toate versiunile au fost verificate, iar divergenţele au fost lichidate şi apreciate corespunzător.

Explicaţii în acest sens se conţin în pct. 4 al Hotărârii Plenului Curţii Supreme de Justiţie nr. 10 din 24 februarie 2000 potrivit cărora sentinţa de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentinţa de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergenţele apărute au fost lichidate şi apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului.

Cele nominalizate sunt reflectate şi în pct.6 al Hotărârii Plenului Curţii Supreme de Justiţie „Privind sentinţa judecătorească” nr.5 din 19 iunie 2006, din care rezultă că „Vinovăţia persoanei în săvârşirea faptei se consideră dovedită numai în cazul când instanţa de judecată, călăuzindu-se de principiul prezumţiei nevinovăţiei, cercetând nemijlocit toate probele prezentate, iar îndoielile, care nu pot fi înlăturate, fiind interpretate în favoarea inculpatului şi în urma unei proceduri legale, a dat răspuns la toate chestiunile prevăzute în art.385 Cod de procedură penală”.

Astfel, instanţa conchide că în privinţa inculpaţilor a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare.

La fel, conform art. 6 alin. (3) al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, instanţa concretizează că inculpatelor li s-a adus la cunoștință urmărirea penală atât *natura* și *cauza* acuzației, dar și probele pe care se fundamentează acuzația în materie penală, într-o manieră detaliată şi în termen legal, prin ordonanţa de recunoaştere în calitate de bănuit, prin ordonanţa de punere sub învinuire şi rechizitoriul întocmit.

Instanţa de judecată subliniază că şi-a bazat constatările sale pe probele verbale şi în scris prezentate, dar şi în analiza faptului dacă acuzările sunt bine justificate conform standardului de dovadă, care este acel al *„în afara dubiilor rezonabile”*, or astfel de dovadă poate rezulta din coexistenţa deducerilor suficient de puternice, clare şi concordante sau a similarelor prezumţiei de fapt necombătute; adiţional, poate fi luat în consideraţie comportamentul părţilor când sunt obţinute dovezile.

Aşadar, instanţa a apreciat poziţia inculpaţilor doar în coroborare cu alte mijloace de probă şi nu le-a atribuit un caracter decisiv pentru susţinerea acuzaţiei în materie penală pe caz, or în acest caz a intervenit un motiv obiectiv al imposibilităţii audierii acestora în şedinţă de judecată din motivul eschivării cu rea-voinţă, iar în aceste condiţii nu poate exista o încălcare a art. 6 par. 1 din Convenţie.

În acest mod, analizând cumulul de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile inculpaţilor la faza urmăririi penale sau în instanţă, care au fost apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) din Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii, veridicităţii şi coroborării lor, instanța constată că faptele pentru care inculpații au fost trimiși în judecată există și au fost săvârșite anume de acestea cu vinovăţie, cu scop cupidant, corespunzător învinuirii aduse la caz.

De asemenea, instanţa va aprecia caracterul faptelor comise şi a vinovăţiei inculpaţilor inclusiv prin prisma declaraţiilor părţii vătămate Beneș Dorian la urmărirea penală, inclusiv și în şedinţă de judecată.

Respectiv, instanţa relevă că declaraţiile părţii vătămate Beneș Dorian denotă trăsături ale unei probe directe, adică ale unui martor ocular, acestea venind să susţină expunerile stabilite cu certitudine şi prin alte probe administrate în speţă, care demonstrează indubitabil vinovăţia inculpaţilor şi nu va fi afectat esenţiat fondul cauzei atât în apărarea, cât şi în acuzarea persoanelor vizate în procesul penal.

Astfel, acțiunile lui Ghirilă Cristian, Crăciun Ion și *****corect au fost încadrate juridic în baza art. 187 alin.(2) lit. b), e) din Codul penal, care stabileşte răspunderea penală pentru *jaf*, adică pentru sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârşită de două sau mai multe persoane, cu aplicarea violenţei nepericuloase pentru viaţa şi sănătatea persoanei, iar fapta a fost comisă pe 26.11.2025.

Conform art. 113 alin. (1) din Codul penal, se consideră calificare a infracţiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite şi semnele componenţei infracţiunii, prevăzute de norma penală. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

Calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători. Instanţa de judecată relevă că în cauza *„Kokkinakis vs Grecia din 25 mai 1993”*, CtEDO a statuat că „(...) o infracţiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiţie va fi îndeplinită atunci cînd individul poate să ştie, pornind de la prevederea normei pertinente şi la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este dată în jurisprudenţă, ce acte şi omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală”.

Verificând respectarea condiţiilor prevăzute de Codul de procedură penală, dar şi poziţia inculpaţilor, exprimată prin declaraţiile oferite în calitate de bănuit şi de învinuit, la faza urmăririi penale, în coraport cu declaraţiile inculpaţilor din faţa instanţei şi a părţii vătămate, dar şi cu cercetarea nemijlocită a restului mijloacelor de probă în şedinţă de judecată, administrate la urmărire penală, instanţa a constatat că au avut loc fapta prejudiciabilă, care a fost săvârşită de inculpaţi cu vinovăţie, încadrate în conformitate cu prevederile normelor din Codul penal al Republicii Moldova expuse *supra*, după semnele invocate *infra*.

Aşadar, în cazul în care figurează partea vătămată Beneș Dorian, apreciind probele în ambele cazuri incriminate inculpaţilor, instanţa statuează că, în mod evident s-a constatat în primul rând faptul sustragerii deschise a bunurilor de la victimă, cu intenţie directă, avându-se în vedere aspectele volitiv şi intelectiv prezente la săvârşirea infracţiunii, ce presupune că făptuitorii au manifestat acţiuni directe îndreptate spre spre acostarea victimei, spre depistarea obiectelor care urmau a fi sustrase şi respectiv ulterior luarea ilegală a acestora, cu năzuinţa evidentă a creşterii propriei mase patrimoniale, iar acţiunile autorilor au fost însoţite de violenţă, precum şi s-au desfăşurat în mod deschis, adică fiind văzute şi înţelese atât de victimă, cât şi de inculpaţi.

În acest mod, instanţa reţine că victima Beneș Dorian într-adevăr a sesizat la 26 noiembrie 2015 organul de urmărire penală pe faptul că anume pasagerii automobilului ***** cu n/î ***** care era condus de Beneș Dorian în regim de taxi, la 26.11.2025, aproximativ la ora 15:30 min, ajungînd pe str. Drumul Viilor 1 din or. Cricova, mun. Chișinău, au aplicat violenţă în privinţa sa, l-au imobilizat și au sustras și în mod deschis bani în sumă de 1000 lei, aflați în cotiera automobilului, după care au părăsit locul infracțiunii, cauzându-i astfel acestuia o daună materială în valoare totală de 1000 de lei, circumstanţe pe care le-a detaliat ulterior în cadrul audierii sale.

Consecutiv, la 24 decembrie 2025, între inculpatul Mura Daniel, prin reprezentantul legal al acestuia și partea vătămată Beneș Dorian, a fost încheiat acordul de împăcare, cu restituirea pagubei în mărime de 1000 lei.

Mai mult, Beneș Dorian a afirmat că ajungând în or. Cricova, drumul pe care ei doreau să meargă nu era un drum de mers cu mașina, a oprit automobilul și a refuzat să meargă mai departe. Din momentul ce a refuzat să meargă mai departe, pasagerii din spate l-au imobilizat, iar pasagerul din dreapta i-a luat banii, și au ieșit din mașină și au plecat spre o direcție necunoscută. În față s-a așezat Ghirilă Cristian, iar în spate ceilalți. Unul l-a imobilizat de la spate, unul l-a ținut de deasupra, de lovit nu l-au lovit.

De altfel, instanţa apreciază critic versiunea inculpatul Ghirila Cristian, prin care afirmă că împrumutat personal 700 lei de la partea vătămată, care urmau să-i fie returnați la finisarea călătoriei, or potrivit declarațiilor părții vătămate Beneș Dorian, acesta nu este rudă cu inculpații, nu îi cunoștea și nu le-a împrumutat nici o sumă de bani.

Corespunzător partea vătămată Beneș Dorian l-a recunoscut pe Ghirilă Cristian, Crăciun Ion și Mura Daniel ca fiind persoanele care au călătorit beneficiind de serviciul taxi și persoanele care l-au atacat la data de 26.11. 2025 și i-a sustras deschis mijloace băneşti în sumă de 1000 de lei.

În continuare, la 24 decembrie 2025, între inculpatului Mura Daniel și partea vătămată Beneș Dorian, a fost încheiat acordul de împăcare, cu restituirea pagubei în mărime de 1000 lei.

În aceste condiţii, vinovăţia inculpaţilor a fost demonstrată integral, indiferent de contextul recunoaşterii sau nu de către aceştia a faptelor atât la faza urmăririi penale cât şi în instanţă, iar prin urmare, declaraţiile acuzaţilor și refuzul acestora de a da declarații, au fost considerate de instanţă ca admisibile şi pertinente cauzei penale.

Sub acest auspiciu, instanţa mai susţine că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că, deși articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, acesta nu stabilește reguli privind admisibilitatea probelor, problemă care trebuie să fie reglementată în primul rând de dreptul național *(Lhermitte v. Belgia [MC], 29 noiembrie 2016, § 83)*, or atunci când Curtea Europeană verifică încălcări ale procedurii de administrare a probelor, ea constată modul în care această încălcare afectează caracterul echitabil al întregii proceduri *(Bykov v. Rusia [MC], 10 martie 2009, § 89, Prade v. Germania, 3 martie 2016, §33, Dimitrov și Momin v. Bulgaria, 7 iunie 2018, § 51, 62)*.

Pe plan național, articolul 95 alin. (1) din Codul de procedură penală prevede că sunt admisibile probele pertinente, concludente şi utile administrate în conformitate cu prevederile Codului, iar articolul 95 alin. (2) stabilește că problema admisibilității probelor o decide organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea părților, ori, după caz, instanța de judecată, important fiind accesul în egală măsură a tuturor părţilor la cercetarea probei.

Cu privire la temeiul juridic de atragere la răspundere penală în baza art. 187 din Codul penal, instanţa constată că inculpaţii au atentat la *obiectul juridic special* al infracţiunii prevăzute

de art. 187 din Codul penal, care în speţă este format din relaţiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile, iar în aspect secundar din relaţiile sociale cu privire la integritatea corporală a persoanei, în cazul aplicării violenţei nepericuloase pentru viaţa şi sănătatea persoanei.

Obiectul material al infracţiunilor în cauză, respectiv îl reprezintă bunurile care au o existenţă materială, sunt create prin munca omului, dispun de valoare materială şi cost determinat, fiind bunuri mobile şi străine pentru făptuitor, fiind descrise *supra* şi relevate din actul de sesizare despre săvârşirea infracţiunii sau în contextul cercetării la faţa locului.

În subsidiar, conform art. 459 alin. (5) (*art. 288 alin. (5) în red. Legii nr. 1125 din 13 iunie 2002)* din Codul civil, bunurile care nu sânt raportate la categoria de bunuri imobile, sânt considerate bunuri mobile, inclusiv *banii*, iar conform art. 455 *(art. 285 în red. Legii nr. 1125 din 13 iunie 2002)* din Codul civil, prin bunuri se consideră toate lucrurile susceptibile apropierii individuale sau colective şi drepturile patrimoniale, lucrurile fiind obiectele corporale în raport cu care pot exista drepturi şi obligaţii civile.

Prin urmare, bunurile sustrase reprezintă lucruri susceptibile apropierii individuale, în privinţa căruia victimele îşi exercitau dreptul de proprietate şi posesie, fiind bunuri mobile, care în rezultat constituie obiectul material al infracţiunii.

Cu referire la *victima* infracţiunii, aceasta este reprezentată de persoana fizică căreia i-a fost cauzat un prejudiciu material, adică de către Beneș Dorian, care se atestă prin probele enunţate recent şi o confirmă personal partea vătămată, fiind recunoscut în acest sens oficial.

Analizând *latura obiectivă* a componenței infracțiunii incriminate inculpaților, instanța de judecată subliniază că aceasta se comprimă prin descrierea a 4 semne distincte: a) fapta prejudiciabilă ce constă în acțiunea de luare ilegală şi gratuită; b) urmările prejudiciabile sub forma prejudiciului patrimonial efectiv, care are un caracter considerabil în privinţa lui Beneș Dorian; c) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă şi urmările prejudiciabile, şi d) modul deschis.

Cu referinţă la fapta prejudiciabilă, instanţa relevă modul de deposedare a victimei de bunurile sale şi imposedarea, care prespune trecerea în stăpânirea inculpaţilor a bunurilor sustrase, iar în ansamblu şi reprezintă fenomenul luării bunurilor.

Faptul deposedării şi al imposedării se demonstrează în cumul prin întregul ansamblu de mijloace de probe, cum s-a descris anterior, iar în detaliu se confirmă prin dispunerea reală de aceste bunuri sustrase de către inculpați, care au fost restituite victimei.

Ilegalitatea acţiunilor sale şi gratuitatea luării bunului mobil, se manifestă prin confirmarea dreptului legal de posesie asupra bunurilor sale de către partea vătămată, exprimată în declaraţiile acestuia.

Cu privire la urmările prejudiciabile, instanţa reţine legătura indisolubilă dintre acestea şi obiectul juridic special, or prin cauzarea urmărilor se aduce atingere directă a relaţiilor sociale cu privire la posesia bunurilor şi se arată implicit esenţa caracterului patrimonial al sustragerii.

Pe cale de consecinţă, obiectul juridic alături de obiectul material condiţionează forma exterioară a urmărilor prejudiciabile, astfel încât, proporţia reducerii masei patrimoniale a părţilor vătămate a fost direct proporţională cu creşterea masei patrimoniale a făptuitorilor.

În acest context, se indică exact la categoria, tipul şi valoarea bunurilor sustrase, indiferent de percepţia valorii acestora de către inculpați, iar aceste prejudicii nu constituie nişte *„beneficii prezumate”* pentru victimă, ci s-au aflat în posesia reală a inculpaţilor, în particular la Ghirilă Cristian, a bunurilor dobândite la momentul săvârşirii infracţiunii, ceea ce indică direct spre cauzarea unui *„prejudiciu patrimonial efectiv”* părţii vătămate Beneș Dorian.

De asemenea, imputarea prejudiciului patrimonial efectiv cauzat prin sustragere presupune stabilirea legăturii de cauzalitate dintre acesta şi luarea ilegală şi gratuită.

Cu alte cuvinte, instanţa reţine anume faptul că au trecut bunurile sustrase în stăpânirea definitivă a inculpaților, fiind creat un gol în sfera patrimonială a părții vătămate, ceea ce semnifică efectul acestei legături de cauzalitate, prezumţia existenţei căreia este condiţionată de imposibilitatea restituirii ulterioare a tuturor bunurilor sustrase.

În continuare, stabilirea modului deschis în acest caz a întrunit ambele criterii atât subiectiv cât şi obiectiv şi s-a realizat în opinia instanţei, pe observate pentru partea vătămată, de altfel, inclusiv cu aplicarea violenţei nepericuloase în scopul învingerii rezistenţei victimei, cât şi în prezenţa unor terţe persoane.

Subsecvent, instanţa mai detaliază că urmările au survenit în volum deplin şi mai concretizează că potrivit trăsăturilor laturii obiective pentru comiterea infracțiunii de jaf, s-a întrunit criteriul subiectiv în convingerea inculpaților, or aceștia au acţionat vădit pentru cei din jur şi anume faţă de partea vătămată cu intenția de a produce urmările prejudiciabile, iar criteriul obiectiv s-a realizat prin apariţia victimei în vizorul inculpatelor.

În concluzie, instanţa statuează că infracţiunea de jaf, în speţă face parte din rândul infracţiunilor materiale, care s-a consumat, inculpaţii reuşind să dispună de bunuri după propria dorinţă, ceea ce întregeşte latura obiectivă a infracţiunii date.

În acelaşi context, instanţa reţine şi calificativul agravant prevăzut la lit. b) al alin. (2) din art. 187 a Codului penal – „*de două sau mai multe persoane*”, motivând prin faptul că la caz s-a stabilit cert participarea a mai multor de 2 făptuitori în persoana inculpaţilor, care au acţionat prin înţelegere prealabilă şi de comun acord în scopul săvârşirii infracţiunii.

La fel, instanţa va reţine încadrarea juridică a acţiunilor inculpaților cu agravanta *“aplicarea violenţei nepericuloase pentru viaţa sau sănătatea persoanei”*, în cazul atentării la bunurile ce aparţin lui Beneș Dorian, manifestată prin imobilizarea victimei, iar esenţial este în opinia instanţei că în acesta caz, violenţa nepericuloasă pentru viaţa sau sănătatea persoanei ori ameninţarea aplicării acesteia a avut destinaţia de facilitare a săvârşirii sustragerii.

De asemenea, instanţa conchide că în lumina unificării jurisprudenţei existente, prin prisma recomandărilor Curţii Supreme de Justiţiei, exemplificată în Hotărârea Plenului CSJ nr. 23 din 28 iunie 2004 cu privire la practica judiciară în procesele penale despre sustragerea bunurilor, se opinează la pct. 5 că aplicarea intenţionată de lovituri ori sau săvârşirea *altor acţiuni violente* care au cauzat o durere fizică, dacă aceste acţiuni nu au creat pericol pentru viaţa şi sănătatea victimei, se pot încadra în sintagma agravantă reţinută de instanţă în acest caz.

Cu referire la *latura subiectivă* se remarcă că infracțiunea de jaf este una intenționată, iar conținutul intenției trebuie examinat şi determinat, stabilit din materialele faptei, adică prin aprecierea tuturor elementelor laturii subiective.

Concluzia privind conţinutul intenţiei rezultă din materialitatea faptei *(dolus ex re)*, adică din examinarea tuturor semnelor laturii obiective, iar din ansamblul mijloacelor de probă administrate şi a circumstanţelor de fapt şi de drept analizate *supra* denotă prezenţa unei intenţii directe la săvârşirea infracţiunii de către inculpaţii Girila Cristian, Mura Daniel și Crăciun Ion.

Subsecvent, prezenţa intenţiei directe a fost determinată şi de alte acţiuni evident premeditate, care nu pot fi executate în absenţa aspectelor volitive şi intelective ale acestui semn, or, inculpaţii a efectuat acţiuni concrete în scopul sustragerii bunurilor lui Beneș Dorian, pentru a le folosi după propria năzuinţă, imobilizându-l, iar ulterior au dispus de acestea.

Concomitent, instanţa nu a constatat semne care ar infirma prezenţa scopului de cupiditate la săvârşirea infracţiunii, ori din mijloacele de probă administrate denotă exclusiv dorinţa

inculpaților de a beneficia de bunurile sustrase, de a le trece în posesia acestora, or a altor persoane, neavând intenţia folosirii temporare a bunurilor, circumstanţe realizate în speţă şi iterate *supra*, or mijloacele bănești nu au fost restituite benevol victimei, ci doar în rezultatul unor acţiuni de urmărire penală, iar din mijloacele băneşti sustrase, au beneficiat toţi făptuitorii.

Din punct de vedere al calităţii de *subiect* al infracţiunii, instanţa statuează că acesta este reprezentat de persoana fizică responabilă, care la momentul săvârşirii infracţiunii a atins vârsta de 14 ani, iar inculpatul **Ghirila Cristian *******, născut pe *****, după cum reiese din extrasul din Registrul de Stat al Populaţiei, nu se află la evidenţa medicului narcolog sau psihiatru şi întruneşte condiţiile subiectului pasibil de răspundere penală, având la data comiterii infracţiunii vârsta răspunderii şi fiind responsabil.

Similar, inculpatul **Crăciun Ion *******, este născut pe *****, după cum reiese din extrasul din Registrul de Stat al Populaţiei, nu se află la evidenţa medicului narcolog sau psihiatru şi întruneşte condiţiile subiectului pasibil de răspundere penală, având la data comiterii infracţiunii vârsta răspunderii şi fiind responsabil.

Concomitent, inculpatul **Mura Daniel *******, născut pe *****, după cum reiese din extrasul din Registrul de Stat al Populaţiei şi certificatul de naştere (vol.I, f.d.182-183), nu se afla la evidenţa medicului narcolog sau psihiatru şi a întrunit condiţiile subiectului pasibil de răspundere penală, având la data comiterii infracţiunii vârsta de 17 ani şi 8 luni şi fiind responsabil.

Aşadar, instanța de judecată consideră că **Ghirila Cristian *****, Crăciun Ion ******* şi **Mura Daniel ******* urmează să fie recunoscuţi vinovaţi pentru comiterea infracțiunii prevăzute de articolul **187 alin. (2) lit. b), e) din Codul penal**, conform semnelor calificative *„sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, de două sau mai multe persoane, cu aplicarea violenţei nepericuloase pentru viaţa sau sănătatea persoanei”*, reieşind din considerentele enumerate *supra*, precum şi din totalitatea probelor administrare în faza urmăririi penale şi constatate ca fiind pertinente, concludente și veridice în cadrul cercetării lor în ședință de judecată, care în ansamblu coroborează între ele, se completează reciproc, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert că anume aceştia, în calitate de coautori au comis infracţiunea incriminată, cu vinovăţie sub forma intenţiei directe, orientată împotriva victimei Beneș Dorian.

În concluzie, în cadrul examinării circumstanţelor cazului şi probatoriului administrat, se constată întrunirea tuturor elementelor infracţiunilor în acţiunile lui Ceban Alexandru, Cebotari Alexei, Belousov Constantin şi Ciobanu Doina, nefiind reţinute circumstanţe care pot înlătura caracterul penal al faptelor, iar în rezultat, se stabilește atât temeiul real, cât şi temeiul juridic pentru atragerea acestora la răspundere penală.

Cu privire la individulizarea pedepsei.

De către acuzatorul de stat Cristina Novac, în dezbaterile judiciare a solicitat de a îl recunoaște vinovat pe Mura Daniel în comiterea infracțiunii, și a înceta procesul penal în baza tranzacției de împăcare. Să fie recunoscut vinovat Crăciun Ion, în comiterea infracţiunii și a-i stabili o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani și 6 luni fără amendă în penitenciar de tip semiînchis, cu aplicarea art. 90 CP și a-i stabili un termen de probă de 2 ani. Pe Ghirila Cristian să fie recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii și a-i stabili o pedeapsă de 5 ani și 6 luni penitenciar de tip semiînchis, fără amendă.

Apărătorul Dragomir Aliona, care acționează în interesele lui Crăciun Ion a susținut că, la prima ședință de judecată Crăciun Ion vina a recunoscut-o parțial. La ancheta penală a conlucrat cu organul de urmăririi penale, a dat declarații. În ceea ce ține de personalitatea inculpatului Crăciun ion atrage atenția instanței că la momentul săvârșirii infracțiunii era minor,

nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru. Anterior nu a fost atras anterior la răspundere penală. Solicită aplicarea în privinţa acestuia a pedepsei minime, cu aplicarea art. 90 CP:

Apărătorul Maxim Roșca care acționează în interesele lui *****, având în vedere că la etapa urmăririi penale a fost încheieată o tranzacție de împăcare care nu cunoaște din ce motiv a fost respinsă de către procuror, pledează pentru admiterea tranzacției de împăcare cu încetarea procesului penal în privința inculpatului Mura Daniel.

Apărătorul Kebeș Alexei care acționează în interesele lui Ghirila Cristian, susține că la eliberarea unei sentințe de condamnare trebuie să fie prezente totalități de probe ce dovedesc vinovăția. Ascultând și pledoaria acuzatorului de stat, de fapt face referire doar la declarațiile părții vătămate în prezenta cauză penală și al doilea act confruntarea efectuată. Confruntarea care nu demonstrează nimic, pentru că fiecare parte a rămas pe poziția sa. Anume calitatea probelor contează la constatarea vinovăției și nu enumerare a unui șir de acte. În ședința de judecată apărarea punând întrebări a încercat să demonstreze că partea vătămată nu este în totalitate sinceră la circumstanțele comiterii infracțiunii. Fiind participant al confruntării, dumnealui a declarat că banii respectivi aparțin companiei de taxi. Mai întâi a insistat că sunt bani personali, ulterior la întrebări de concretizare a comunicat că sunt bani din comenzi. Nu poate o cauză de învinuire a persoanei să se bazeze pe declarațiile părții vătămate. Consideră că organul de urmărire penală nu a venit în instanța de judecată să demonstreze vinovăția clientului său, astfel solicităm achitarea lui Ghirilă Cristian.

Potrivit art. 24 alin.(2) din Codul de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decât interesele legii. În cazul săvârşirii unei infracţiuni, instanţa de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracţiune, având deplina libertate de acţiune în vederea realizării acestei operaţiuni, ţinând seama de regulile şi principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operaţiunii de individualizare a acesteia.

La individualizarea judiciară a pedepsei ce se va aplica instanţa va avea în vedere dispoziţiile art. art. 7, 75 Cod penal, respectiv: modalitatea şi împrejurările în care a fost comisă infracţiunea, gradul de pericol social mediu al faptei săvârşite, de împrejurările în care a fost comisă fapta, dar şi circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

În conformitate cu art.61 alin. (1) şi (2) din Codul penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane.

Concomitent, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală şi corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Instanţa remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune.

De altfel, pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracţiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni.

În concordanţă, instanţa consideră că o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.

În aceste sens, instanța de judecată menționează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca „*preţul*" pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile şi urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptăţii, inclusiv prin prisma principiilor proporţionalităţii şi cel al echităţii lor.

Instanţa concluzionează că sentinţa de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât şi pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracţiuni şi va constitui o garanţie şi o asigurare că drepturile şi libertăţile consfinţite în Constituţia Republicii Moldova şi alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită.

În cadrul individualizării pedepsei, instanţa de judecată ține cont și de regula nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniştri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancţiunilor aplicate în comunitate *(adoptată de Comitetul de Miniştri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegaţiilor de Miniştri)*, potrivit căreia „natura şi durata sancţiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporţională cu gravitatea infracţiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia".

Din examinarea textului de lege invocat, rezultă că aceste criterii sunt obligatorii şi trebuie avute în vedere în procesul de stabilire şi aplicare a pedepsei.

Privind gravitatea infracţiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), e) din Codul penal săvârşită de către inculpat, instanţa, conform art.16 din Codul penal, atestă că infracţiunea, în funcţie de caracterul şi gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracţiunilor grave, comise cu intenţie şi face parte din capitolul infracțiunilor contra patrimoniului, care atentează la una din valorile fundamentale – relaţiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile.

Potrivit art. 109 alin. (1) și (2) din Codul penal, împăcarea este actul de înlăturare a răspunderii penale pentru infracţiuni uşoare sau mai puţin grave, prevăzute la capitolele II–III, V–VI şi la art.264 alin.(1) din Partea specială, precum şi în cazurile prevăzute de procedura penală, *dacă persoana nu are antecedente penale pentru infracţiuni similare comise cu intenţie* sau dacă în privinţa ei nu a mai fost dispusă încetarea procesului penal, ca urmare a împăcării, pentru infracţiuni similare comise cu intenţie în ultimii cinci ani. <u>În cazul minorilor, împăcarea părţilor poate fi aplicată şi pentru infracţiuni uşoare sau mai puţin grave, prevăzute la capitolul IV din Partea specială, precum şi pentru infracţiuni grave, prevăzute la capitolele II–III şi V–VI din Partea specială</u>.

Astfel, analizând acordul de împăcare încheiat între Mura Daniel și Beneș Dorian, anexat la materialele cauzei, luînd în considerare că de către acesta este minor, nu a fost anterior judecat a fost restituit paguba materială,, totodată partea vătămată nu are careva pretenții față de acesta,

instanța de judecată consideră necesar de a înceta procesul penal în privința inculpatului Mura Daniel.

La fel, în privinţa inculpatului Crăciun Ion, instanţa va lua în considerare la individualizarea pedepsei închisorii, cînd a comis fapta având atinsă vârsta de 18 ani, dar neavând atinsă vârsta de 21 de ani, instanța de judecată consideră necesar de a aplica în privința acestuia prevederile art. 70 alin. (3^1) din Codul penal, care stipulează că, la aplicarea pedepsei persoanelor care au atins vîrsta de 18 ani, dar nu au atins vîrsta de 21 de ani, care au săvîrşit infracţiune la vîrsta de la 18 pînă la 21 de ani, maximul pedepsei se reduce cu o treime, iar în cazul pedepsei detenţiunii pe viaţă, aceasta se comută în închisoare pe un termen de 30 de ani.

În cazul în care instanţa, ţinînd cont de personalitatea infractorului, ajunge la concluzia că doar prin aplicarea pedepsei în limitele generale se va atinge scopul pedepsei penale, aceasta poate dispune o pedeapsă în limitele prevăzute de legea penală pentru infracţiunea săvîrşită. Necesitatea aplicării pedepsei în limitele generale urmează a fi argumentată de către instanţa de judecată.

Astfel, în urma aplicării prevederilor art. 70 alin. (3^1) din Codul penal, limitele pedepsei cu închisoare se modifică, or, inculpatul **Crăciun Ion** la momentul comiterii faptei avea împlinită vârsta de 18 ani însă nu avea atinsă vârsta de 21 ani.

La stabilirea pedepsei, instanța, va determina pedeapsa în limitele sancțiunii prevăzute în dispoziția art. 187 alin. (2) din Codul penal, care stabileşte la data comiterii infracțiunii şi în prezent o pedeapsă *cu închisoare de la 5 până la 7 ani, cu (sau fără) amendă în mărime de la 850 la 1350 unităţi convenţionale*.

În acest mod, ținând cont de circumstanțele cauzei, de personalitatea inculpatului, care nu a fost anterior judecat și care nu se află la evidența medicului psihiatru sau narcolog, care a comis fapta infracțională neavând împlinită vârsta de 21 anila stabilirea sancţiunii cu închisoare pentru inculpatul **Crăciun Ion** se va aplica pedeapsă cu închisoare pe termen redus la jumătate din maximul pedepsei, adică în cazul infracţiunii incriminate conform art. 187 alin. (2) din Codul penal, cu închisoare în cuantum de 4 ani şi 8 luni, fără aplicarea unei amenzi, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Potrivit art. 90 alin. (1) din Codul penal, la stabilirea pedepsei cu închisoarea de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenţie, ținând cont de circumstanțele cauzei şi de persoana celui vinovat, instanţa de judecată poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului.

La fel, se specifică că aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal – suspendarea condiţionată a executării pedepsei, nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită condamnatului prin lege de a se corecta.

Respectiv, se dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, pe un termen de 2 ani. Aşadar, ținând cont de gravitatea faptei săvârșite, de persoana inculpatului **Crăciun Ion,** care a comis la acel moment o infracţiune prima dată şi în opinia instanţei, anterior nu a mai fost deţinut în instituţiile penitenciare, precum şi din lipsa circumstanţelor agravante, dar cu reţinerea unei circumstanţe atenuante la caz, instanţa consideră că corijarea şi reeducarea lui Crăciun Ion poate avea loc fără izolarea sa de societate, cu suspendarea executarea condiționată a pedepsei, astfel că în speță nu este nici un impediment pentru aplicarea acestei norme de drept şi astfel se va asigura şi garanţia existenței unui proces echitabil.

De asemenea, pentru a asigura corectarea condamnatului, instanţa îl va obliga pe **Crăciun Ion**, ca în conformitate cu prevederile art. 90 alin. (6) pct. a), b), g) din Codul penal, în perioada de probaţiune:

- să se prezinte la organul de probațiune la datele fixate de acesta;

- să anunțe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depășește 5 zile;

- să participe la programe probaționale.

În privința inculpatului **Ghirilă Cristian**, careva temeiuri pentru liberarea inculpatului de răspundere penală, conform prevederilor art. 53 din Codul penal, instanța nu a stabilit.

Potrivit prevederilor art. 76, 77 alin. (1) lit. f) din Codul penal în privința inculpatului **Ghirilă Cristian** instanța de judecată nu a stabilit prezența circumstanțelor atenuante și agravante.

Cu referire la materialul caracteristic anexat la dosar, instanța de judecată constată faptul că inculpatul nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru.

Astfel, instanța, analizând circumstanțele cauzei, personalitatea inculpatului care potrivit actelor anexate la materialele cauzei este la primul conflict cu legea penală, potrivit art. 75 alin. (1) din Codul penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârşirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a prezentului cod.

Respectiv, instanţa va opina spre aplicarea unei pedepse privative de libertate în privinţa inculpatului Ghirila Cristina, pentru comiterea infracţiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), e) din Codul penal şi i se va stabili o pedeapsă cu închisoare pe un termen de **5 ani, fără aplicarea unei amenzi**.

În acelaşi timp, în ce privește aprecierea tipului penitenciarului pentru executarea pedepsei, instanța de judecată în cazul condamnării inculpaților, în conformitate cu art. 72 alin. (3) din Codul penal, va dispune executarea pedepsei de către fiecare în penitenciar de tip semiînchis şi de asemenea, instanţa relevă că pedeapsa aplicată urmează să fie pusă în executare din momentul reţinerii inculpatului.

În același timp, instanţa susţine că este imperios necesar şi în drept să aplice în privinţa lui **Ghirilă Cristian** inclusiv prevederile părţii generale a Codului penal, în special, a prevederilor art. 90^1 din Codul penal, deoarece dispoziția dată are la origine persoana şi comportamentul acestuia până la săvârșirea infracţiunii, atitudinea şi modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală şi de judecare a cauzei, faţă de cele comise.

Potrivit art. 90^1 alin. (1) din Codul penal, în cazul în care instanţa de judecată, ţinând cont de circumstanţele cauzei şi de personalitatea vinovatului, ajunge la concluzia că nu este raţional ca acesta să execute întreaga pedeapsă cu închisoare în penitenciar, aceasta poate dispune suspendarea parţială a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând în hotărâre perioada de executare a pedepsei în închisoare şi perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă, precum şi motivele condamnării cu suspendarea parţială a executării pedepsei, astfel că prima parte a pedepsei se execută în penitenciar, iar restul pedepsei se suspendă.

La fel, se specifică că aplicarea prevederilor art. 90^1 din Codul penal în partea suspendării condiţionate a executării pedepsei, nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită condamnatului prin lege de a se corecta.

Aşadar, ținând cont de gravitatea faptei săvârșite, de persoana inculpatului **Ghirilă Cristian**, care nu are antecedentele penale, care a comis pentru prima dată o infracțiune, nu s-a eschivat de la examinarea cauzei, instanţa consideră că corijarea şi reeducarea acestuia poate avea loc parţial fără izolarea sa de societate, cu suspendarea parţială a executării a pedepsei, astfel că în speță nu este nici un impediment pentru aplicarea acestei norme de drept şi astfel se

va asigura şi garanţia existenței unui proces echitabil, însă nu va opta pentru o sancţiune neprivativă de libertate, din motivul lipsei circumstanţelor atenuante şi a gradului de pericol social al faptei comise.

A contrario, cu referire la fixarea în continuare a unui termen de probă pentru restul pedepsei neexecutate, inculpatul, aflându-se în această perioadă, eventual va avea posibilitatea de a restitui mai uşor prejudiciile solicitate şi/sau eventual cheltuielile judiciare invocate de procuror, în cazul admiterii acestora, acesta având posibilitatea reală ulterior de a fi angajat la un loc de muncă, iar în acest mod nu vor fi admise nici alte repercusiuni grave, inclusiv în adresa persoanelor aflate la întreținerea sa.

Aşadar, instanţa reține că instituția suspendării parţiale a executării pedepsei cu închisoare nu trebuie privită ca un avantaj acordat de lege infractorilor, ci trebuie apreciată ca un mijloc preventiv de apărare socială, care derivă din organizarea unei politici penale adaptate la realitatea socială concretă, în condiţiile, când la etapa actuală, se pune accentul pe căi de reeducare a persoanelor condamnate nu prin privare de libertate, dar prin cele neprivative de libertate, care, ar fi mai eficiente, or şi Curtea Europeană în jurisprudenţa sa, s-a pronunţat în favoarea folosirii măsurilor neprivative de libertate (cauza *Varga şi alţii împotriva Ungariei*, hotărârea din 10 martie 2015, § 104; cauza *Norbert Sikorski împotriva Poloniei*, hotărârea din 22 octombrie 2009, §158), statuând că trebuie să se ia în considerare alternativele disponibile detenției, şi nu aplicarea automată a pedepsei închisorii (cauza *Kyprianou împotriva Ciprului*, hotărârea din 15 decembrie 2005, § 108).

La rândul său, conform normei nr. 19 din Recomandarea CM/Rec (2017) 3 a Comitetului de Miniștri adresată statelor membre cu privire la normele europene privind sancțiunile și măsurile comunitare stabilește standardele Consiliului Europei privind sancțiunile/măsurile alternative la pedeapsa cu închisoarea, alternativele la pedeapsa cu închisoarea ar trebui să fie disponibile pentru a fi utilizate în cât mai multe cauze posibil şi prin urmare, orice obstacole formale, inclusiv de natură juridică, ce împiedică utilizarea unor pedepse și măsuri alternative în cauzele cu infracțiuni grave și recidivă sau în legătură cu anumite tipuri de infracțiuni, sau orice alte limitări legale ar trebui revizuite și eliminate în măsura în care acest lucru este necesar, iar astfel de constrângeri pot diminua capacitatea pedepselor și a măsurilor alternative de a contribui la scăderea numărului de persoane din penitenciare.

Respectiv, conform Recomandării nr. R(92)17 a Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei referitoare la consecvența în pronunțarea sentințelor, atât legislația, cât și instanța judecătorească ar trebui să ia în considerare individualizarea pedepsei, iar prin urmare, pentru a evita dificultățile neobișnuite și a nu afecta reabilitarea infractorului, trebuie să se țină seama de circumstanțele personale ale infractorului și, în special, de impactul probabil al pedepsei asupra fiecărui infractor în mod individual *(norma A.8)* şi mai mult, caracterul de ultimum remedium al pedepselor privative de libertate este crucial pentru conceptul de politici penale și al unei legi penale umane și liberale.

Astfel, pedeapsa cu închisoarea ar trebui aplicată numai în acele cazuri în care, ținând seama de toate circumstanțele relevante, gravitatea infracțiunii ar face ca orice altă pedeapsă în mod clar să fie inadecvată *(normele B.2 şi B.5 ale Recomandării nr. R(92)17)*.

În acest context, instanţa statuează în privinţa suspendării parţiale a executării pedepsei cu închisoare în privinţa inculpatului **Ghirilă Cristian**, acesta urmând să execute pedeapsa cu închisoare redusă, adică pentru o perioadă de 1(un) an, cu ispăşirea acesteia în penitenciar de tip semiînchis, în aşa fel încât ultimul să se convingă de necesitatea respectării legii penale şi

evitarea în viitor a săvârşirii unor fapte similare, iar restul pedepsei de 4 (patru) ani se va suspenda, pe o perioadă de probaţiune de 3 (trei) ani.

De asemenea, în conformitate cu prevederile alin. (5) din art. 90^1 al Codului penal, pentru a asigura corectarea condamnatului, instanţa îl va obliga pe **Ghirilă Cristian**, ca în conformitate cu prevederile art. 90 alin. (6) pct. a), b), g) din Codul penal, în perioada de probaţiune:

- să se prezinte la organul de probațiune la datele fixate de acesta;

- să anunțe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depășește 5 zile;

- să participe la programe probaționale.

În subsidiar, instanţa explică condamnatului că, reieşind din prevederile art. 90^1 alin. (6) şi (7) din Codul penal, în cazul în care cel condamnat cu suspendarea parțială a executării pedepsei cu închisoare săvârşeşte în perioada de probaţiune sau, după caz, în termenul de probă o nouă infracţiune intenţionată sau încalcă în mod sistematic obligaţiile stabilite, instanţa de judecată îi stabileşte o pedeapsă în condiţiile art. 85 dacă, după caz, nu sânt aplicabile prevederile alin. (7) din prezentul articol.

Respectiv, ultimul articol stipulează că în cazul în care cel condamnat cu suspendarea parțială a executării pedepsei cu închisoare săvârşeşte în perioada de probaţiune sau, după caz, în termenul de probă o infracţiune din imprudenţă sau o infracţiune intenţionată uşoară sau mai puţin gravă, problema anulării sau menţinerii condamnării cu suspendarea parțială a executării pedepsei cu închisoare se soluţionează de către instanţa de judecată, la demersul organului care exercită supravegherea asupra comportamentului celor condamnaţi cu suspendarea executării pedepsei.

Cu privire la măsura preventivă.

În corespundere cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) şi art. 395 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, instanţa urmează să se expună în privinţa măsurii preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentinţa va deveni definitivă.

În contextul dezbaterilor judiciare, procurorul şi apărătorul nu s-au expus pe marginea aplicării sau menţinerii măsurilor preventive în privinţa inculpaților.

Analizând materialele dosarului penal, la momentul emiterii sentinţei, instanţa statuează că inculpaţii **Crăciun Ion** nu se află sub imperiul vreunei măsurii preventive.

În acest context, instanţa relevă că conform art. 329 alin. (1) din Codul de procedură penală, la judecarea cauzei, instanţa, din oficiu sau la cererea părţilor şi ascultând opiniile acestora, este în drept să dispună *aplicarea*, înlocuirea sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatului.

Potrivit prevederilor art. 175 din Codul de procedură penală, măsurile cu caracter de constrângere prin care bănuitul, învinuitul, inculpatul este împiedicat să întreprindă / anumite acţiuni negative asupra desfăşurării procesului penal, securității și ordinii publice sau asupra asigurării executării sentinţei constituie măsuri preventive. Măsurile preventive sânt orientate spre a asigura buna desfăşurare a procesului penal sau a împiedica bănuitul, învinuitul, inculpatul să se ascundă de urmărirea penală sau de judecată, spre aceea ca ei să nu împiedice stabilirea adevărului ori spre *asigurarea de către instanţă a executării sentinţei*.

În conformitate cu prevederile art.176 din Codul de procedură penală, măsurile preventive pot fi aplicate de către procuror, din oficiu ori la propunerea organului de urmărire penală, sau, după caz, de către instanța de judecată numai în cazurile în care există suficiente temeiuri rezonabile, susținute prin probe, de a presupune că bănuitul, învinuitul, inculpatul *ar putea să se ascundă* de organul de urmărire penală sau de instanță, să exercite presiune asupra martorilor, să

nimicească sau să deterioreze mijloacele de probă sau să împiedice într-un alt mod stabilirea adevărului în procesul penal, *să săvârşească alte infracţiuni* ori că punerea în libertate a acestuia va cauza dezordine publică.

Aşadar, instanţa consideră la moment imposibilă aplicarea faţă de **Crăciun Ion** a unei măsuri reieşind din conţinutul art. 178 alin. (2) din Codul de procedură penală, *obligarea de a nu părăsi ţara* constă în îndatorirea impusă inculpatului de către instanţa de judecată de a nu părăsi ţara fără încuviinţarea organului care a dispus această măsură, precum şi în îndeplinirea altor obligaţii prevăzute la alin.(1) din acelaşi articol.

9.8. Astfel, instanţa statuează că până când sentinţa va deveni definitivă, se va aplica în privinţa inculpatului **Crăciun Ion** măsura preventivă – *obligarea de a nu părăsi ţara*.

În privința inculpatului Ghirilă Cristian este aplicată măsura preventivă arestul preventiv, care expiră la 09.03.2026 ora 9:20, care se menține.

Instanţa menţionează că în privinţa inculpatului a fost aplicată modalitatea de executare a pedepsei fără privarea sa de libertate şi acesta nu a demonstrat până în prezent riscuri privind eschivarea sa de la respectarea măsurilor impuse prin lege acuzatului, iar aplicarea unei măsuri preventive nonprivative de libertate la momentul emiterii sentinţei va avea ca scop eventual şi responsabilizarea acestuia în faţa instanţelor ierarhic superioare în cazul în care prezenta sentință va fi atacată, precum şi în scopul respectării obligaţiilor stabilite de instanţă în contextul suspendării condiţionate a pedepsei.

Cu privire la măsura preventivă.

În corespundere cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) şi art. 395 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, instanţa urmează să se expună în privinţa măsurii preventive ce se va aplica inculpatului până când sentinţa va deveni definitivă.

În contextul dezbaterilor judiciare participanții la proces nu s-au expus cu privire la măsura preventivă ce ar urma să fie aplicată în privința inculpatului.

Totodată, instanţa relevă că conform art. 329 alin. (1) din Codul de procedură penală, la judecarea cauzei, instanţa, din oficiu sau la cererea părţilor şi ascultând opiniile acestora, este în drept să dispună aplicarea, înlocuirea sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatului.

Instanţa constată că potrivit art. 175 alin. (1) şi (2) din Codul de procedură penală, constituie măsuri preventive măsurile cu caracter de constrângere orientate în scopul asigurării de către instanţă a executării sentinţei.

În conformitate cu prevederile art. 185 alin. (1) din Codul de procedură penală arestarea preventivă constă în deţinerea învinuitului, inculpatului în stare de arest în locurile şi în condiţiile prevăzute de lege. Arestarea preventivă constituie o măsură excepţională şi se dispune doar atunci cînd se demonstrează că alte măsuri nu sînt suficiente pentru a înlătura riscurile care justifică aplicarea arestării. Alin. (2) al aceluia articol indică faptul că arestarea preventivă poate fi aplicată în cazurile şi în condiţiile prevăzute în art.176, luînd în considerare şi dacă: 1) învinuitul, inculpatul nu are loc permanent de trai pe teritoriul Republicii Moldova; 3) învinuitul, inculpatul a încălcat condiţiile altor măsuri preventive aplicate în privinţa sa ori a încălcat ordonanţa de protecţie în cazul violenţei în familie; 4) există probe suficiente asupra faptului că învinuitul, inculpatul, aflîndu-se în libertate, prezintă un risc iminent pentru securitatea şi ordinea publică. Alin. (3) al art. 185 menţionează că la soluţionarea chestiunii privind arestarea preventivă, judecătorul de instrucţie sau instanţa de judecată are obligaţia să examineze prioritar oportunitatea aplicării altor măsuri preventive, neprivative de libertate, apoi a celor alternative arestului preventiv, şi să respingă demersul privind aplicarea arestării preventive atunci cînd acesta nu este motivat suficient sau dacă motivele invocate nu sînt susţinute prin probe care

confirmă temeiurile rezonabile de aplicare. Judecătorul de instrucţie sau instanţa de judecată are dreptul să dispună oricare altă măsură preventivă prevăzută la art.175.

În aceste circumstanţe, instanţa consideră la moment imposibilă aplicarea faţă de inculpatul **Ghirilă Cristian** a unei măsuri preventive mai blânde decât arestul preventiv, pentru a exclude posibilitatea de a fi prejudiciat cursul normal al executării sentinţei, constatând prezenţa circumstanţelor excepţionale, care determină necesitatea înlocuirii măsurii preventive sub forma arestului la domiciliu cu arestul preventiv, existând riscul real ca inculpatul să mai comită şi alte infracţiuni ori să se eschiveze de la executarea pedepsei, având în vedere stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis pe un termen de 1 (un) an și 6 (șase) luni.

Astfel, instanţa statuează că până când sentinţa va deveni definitivă, se va prelungi în privinţa inculpatului **Ghirilă Cristian** măsura preventivă – *arestarea preventivă.*

Totodată, potrivit art. 88 alin. (3) din Codul penal, timpul aflării persoanei sub arest preventiv până la judecarea cauzei se include în termenul închisorii, calculîndu-se o zi pentru o zi, iar în termenul muncii neremunerate în folosul comunităţii – calculându-se o zi de arest preventiv pentru 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunităţii.

În această ordine de idei, termenul aflării inculpatului în stare de reținere, arest preventiv cuprins între data de 09.12.2026 ora 9:20 min până la 05.03.2026, urmează a fi inclus în termenul închisorii.

Astfel, în baza materialelor cauzei penale şi a probelor cercetate în ședința instanței de judecată, în conformitate cu prevederile articolelor 53, 60, 70 alin. (3), 72 alin. (3), 79, 88 alin. (3) şi 90 din Codul penal, articolelor 162, 221-225, 321, 329, 332, 340, 384-389, 391 alin. (1) pct. 2), 392-395 și 397 din Codul de procedură penală, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ș t e:

Se recunoaşte vinovat ***** în comiterea infracţiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), e) Codul penal și încetează procesul, în legătură cu încheierea tranzacției de împăcare.

Se recunoaşte vinovat **Crăciun Ion** în comiterea infracţiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), e) Codul penal, se condamnă în baza acestei legi și i se aplică pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani și 8 (luni) luni, în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 90 Cod penal, se suspendă condiționat executarea pedepsei numită lui **Crăciun Ion** pe un termen de probă de 2 (doi) ani, dacă în acest termen, condamnatul nu va săvârși o nouă infracţiune şi prin respectarea condiţiilor probaţiunii, va îndreptăţi încrederea ce i s-a acordat.

În conformitate cu prevederile art. 90 alin. (6) pct. a), b) şi g) din Codul penal al Republicii Moldova, în perioada de probaţiune, **Crăciun Ion** se obligă:

- să se prezinte la organul de probațiune la datele fixate de acesta;

- să anunțe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depășește 5 zile;

- să participe la programe probaționale.

Controlul asupra executării de către **Crăciun Ion** a obligațiilor stabilite prin prezenta sentinţă se pune în seama organului de probaţiune din raza teritorială a domiciliului acestuia.

Se aplică în privința lui **Crăciun Ion** măsura preventivă – *obligarea de a nu părăsi ţara*, cu menținerea acesteia până la intrarea sentinței în vigoare.

Se recunoaşte vinovat **Ghirilă Cristian** în comiterea infracţiunii prevăzute de articolul 187 alin. (2) lit. b), e) din Codul penal se condamnă în baza acestei legi și i se aplică o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 5 (cinci) ani, fără aplicarea unei amenzi, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu prevederile art. 90^1 din Codul penal, **Ghirilă Cristian** va executa pedeapsa cu închisoare pe un termen de 1 (un) ani, în penitenciar de tip semiînchis, iar executarea restului pedepsei aplicate cu închisoare pe un termen de 4 (patru) ani se suspendă parţial pe o perioadă de probațiune de 3 (trei) ani, dacă în acest termen, condamnatul nu va săvârși o nouă infracţiune şi prin respectarea condiţiilor probaţiunii, va îndreptăţi încrederea ce i s-a acordat.

Potrivit art. 90 alin. (6) pct. a), b), g) din Codul penal, în perioada de probațiune se obligă **Ghirilă Cristian**:

- să se prezinte la organul de probațiune la datele fixate de acesta;

- să anunțe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depășește 5 zile;

- să participe la programe probaționale.

Controlul asupra executării de către **Ghirilă Cristian** a obligațiilor stabilite prin prezenta sentinţă în perioada de probaţiune, se pune în seama organului de probaţiune din raza teritorială a domiciliului acestuia.

Termenul executării pedepsei în privinţa lui **Ghirilă Cristian** se va calcula din momentul perioadei de timp cât acesta s-a aflat în stare de reţinere, de la 09 decembrie 2025 ora 9:20 până la 05 martie 2026.

Până la data când sentinţa va deveni definitivă, se menține în privinţa lui **Ghirilă Cristian** măsura preventivă – *arestul preventiv*, pentru asigurarea punerii în executare a pedepsei cu închisoarea,.

Punerea în executare a măsurii preventive cu arest preventiv se pune în sarcina Penitenciarului nr.13 din mun. Chișinău.

Sentinţa este cu drept de atac în ordine de apel la Curtea de Apel Centru, în termen de 15 (cincisprezece) zile, prin intermediul Judecătoriei Chişinău *(sediul Buiucani)*, din momentul pronunțării integrale a acesteia.

Preşedintele şedinţei,
judecător **Silvia Slobodzean**